कैश्चक्रैर्युक्तम्। अतएवान्यत्राप्याम्नायते। 'सप्तचक्रं सप्त वहन्त्यश्वा' इति। 'अविश्वमिन्वं' विश्वैः प्राणिभिः मीयते परिच्छिद्यत इति विश्वमिन्वः, तद्विलक्षणम्, 'अविश्वमिन्वं', केनापि परिच्छेत्तुमशक्यमित्यर्थः। 'विषूवृतं' अप्रतिहतगतित्वान्नानादेशेषु वर्त्तमानम्, 'मनसा युज्यमानं' इच्छामात्रेणाश्वैः संयुज्यमानं, 'पञ्चरश्मिं' हेमन्तशिशिरयोरैक्येन पञ्चर्त्तवो रश्मिस्थानीया यस्य सूर्य्यरथस्य सोऽयं 'पञ्चरश्मिः'। आदित्यरथगमनेन हि ऋतवो निष्पाद्यन्ते। तस्मादृतूनां रश्मित्वोपचारः॥

अथ पुरोडाशस्य याज्यामाह। "दिव्यन्यः सदनं चक्र उच्चा। पृथिव्यामन्यो अध्यन्तरिक्षे। तावस्मभ्यं पुरुवारं पुरुक्षुम्। रायस्पोषं विष्यतां नाभिमस्मे" [५] इति। योयं सोमश्चन्द्रः यश्च पूषाऽऽदित्यः, तयोः 'अन्यः' एकः सूर्य्यः; 'दिवि' द्युलोके, 'उच्चा' 'सदनं' 'चक्रे' उन्नतदेशे स्थानं कृतवान्। 'अन्यः' चन्द्रः, 'पृथिव्याम्', 'अन्तरिक्षे', च 'अधि' उपरि 'सदनं' स्थानं, चक्रे। 'पृथिव्यां', लतात्मकः सोमस्तिष्ठति, 'अन्तरिक्षे', चन्द्रस्तिष्ठति। 'तौ' सोमापूषणौ, 'अस्मभ्यं', 'रायस्पोषं', दत्तामिति शेषः। कीदृशं, 'पुरुवारं' पुरुभिर्बहुभिर्वरणीयं, 'पुरुक्षुं' पुरुभिर्बहुभिः 'क्षुयते' शब्द्यते प्रशस्यते इति 'पुरुक्षुं', तादृशम्। 'नाभिं' नहनं, दारिद्र्यबन्धनं, 'अस्मे विष्यतां' अस्मत्तः शिथिलयताम्॥

अथ हविषः पुरोऽनुवाक्यामाह। "धियं पूषा जिन्वतु विश्वमिन्वः। रयिꣳ सोमो रयिपतिर्दधातु। अवतु देव्य-